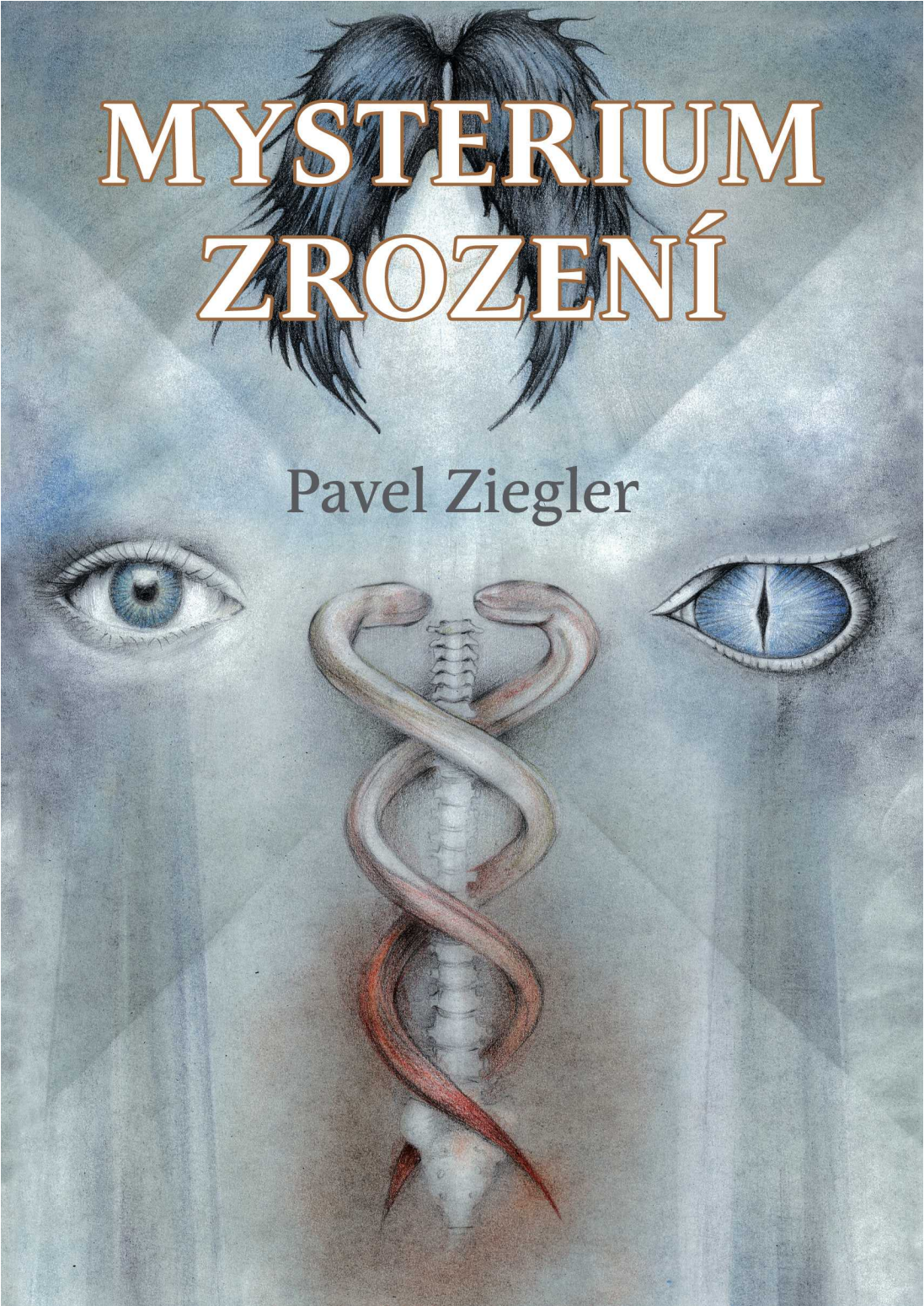

MYSTERIUM ZROZENÍ

Pavel Ziegler

MYSTERIUM ZROZENÍ

Pavel Ziegler

KELTNER
Publishing

MYSTERIUM
ZROZENÍ

Pavel Ziegler

Copyright © Pavel Ziegler, 2014
www.pavelziegler.cz

Obálka © Marie Keltnerová, 2014
www.mariekeltnerova.cz

Foto autora © Pavlína Pecko, 2014

Vydalo nakladatelství KELTNER Publishing s.r.o., 2014
www.keltnerpublishing.cz
www.knihy-keltner.cz

ISBN 978-80-87642-29-0

VĚNOVÁNÍ

*Spolupoutníkům a poutníkům ostatním, kráčeícím
po různých cestách ke stejnému cíli. Všem Bratrům
a Matkám s vděčností, úctou i pokorou láskyplně věnuje*

PAVEL ZIEGLER

PODĚKOVÁNÍ

*Děkuji Matce za doprovod, pokrm mého života i objetí
v nocích, kdy slunce nejvíc svítí. Děkuji Otci za život i oheň
domova, který hřeje láskou. Děkuji za život.*

LÁSKA VNĚ SYN

V této knize osvětluji jiný úhel pohledu na některé symboly a fakta, než na jaké jsme dosud zvyklí. Není nutno brát takové osvětlení za nějakou bernou minci nebo dogma.

Jako všechno ostatní slouží i tato kniha k pohledu sama sebe do sebe a k nalezení vodítka k pravdě. Nesnažím se popisovat vědecké pojednání či stanovené zákonitosti lidského světa, ani nečiním nějaké filozofické prohlášení. Snažím se ukazovat na celý svět, a to i na část, která není na první pohled patrna a nelze ji zachytit pěti běžnými lidskými smysly.

Čtení a hodnocení této knihy rozumem nejspíš nepřinese hledaný užitek, přesto může obsah zapůsobit na současní čtenáře, které prozatím vědomě nepoužíval.

Nesnažte se tedy, prosím, chápat jednotlivá slova, nechte je volně plynout. Každé slovo je složeno z písmen a mezerami mezi nimi. Nemusíte je přijímat ani odmítat, ať si plynou, kam jen chtějí. Spíše než čtení slov, doporučuji poutníkům vnímat, kde každé slovo či písmeno začíná a kde končí.

„Kéž mi dá Bůh mluvit uvážlivě a smýšlet podle toho, co mi bylo dáno. Neboť on sám je průvodcem k moudrosti a usměrňuje moudré.“ (Kn.Moudr. 7, 15)

„To, co považujeme za dobro a zlo, je jen boj o imaginární existenci. Mistrovství tkví v akceptaci existence všeho.“

PAVEL ZIEGLER

PŘEDMLUVA

Kolik bájí, mýtů, představ a legend zná lidstvo o svém zrození. A jak velká touha je pochopit vlastní vznik.

Snad každý dnes zná alespoň část vyprávění ze starého zákona v knize Genesis, podle kterého je člověk stvořen Bohem ze země. Často si tak doslovně představujeme, že ruce boží modelují z hlíny a vody postavu, do které je vdechnut život a tento příběh je běžně rozšiřován ústy leccakého vypravěče.

Málokdo si uvědomí, že když už je tedy v představách člověk stvořen z hlíny země, tak by mohl být na zemi ráj, jinak by vyprávění scházela logika. Proč by Bůh tvořil člověka na zemi a pak ho přenesl někam jinam do ráje? A když je ráj na zemi, tak kde je?

Jak bude vypadat svět, když se dozví o stvoření člověka skrze vesmírný prach a ne ze země? A jde vůbec o člověka?

Většinou se spokojíme s obyčejným výkladem o zhmotnění postavy, místo abychom pravdu hledali, konzumujeme lež. Proč?

V této knize je popsané osobní svědectví a podhled na zrození člověka z jiného úhlu, než jaký se nám nabízel

po tisíciletí. Proč pořád jenom papouškovat nějakou tezi, proč nepustit uzdu a nenastavit dalekohledy do tajemných zákoutí?

Tajemství, která lze odhalit je čím dál víc. Pokud je člověk pozorný, vnímá svět a znamená kolem sebe, jistě se mu otevřou dveře knihoven plné informací a on může nastoupit cestu svého vzniku nebo alespoň jeho pochopení.

Největším tajemstvím je potom utajená skutečnost, že žádná tajemství nejsou.

Rád přispěji pohledem na některá místa v projeveném životě, abych ukázal, jak se jinak dívat a vnímat znamená. Pokusím se o zprostředkování pohledu za oponu s důvěrou v Boha, který sídlí v každém z nás.

Prosím čtenáře, aby tuto knihu četli za pomoci svého těla a neponořovali se příliš do příběhu. Užitečnější je stát pevně na nohou, být ve svém těle a vnímat obsah za každým slovem a větou.

Leží mi na srdci rozvoj člověka a ne vyprávění legend a tajemných odhalení. Člověk toužící po všední důležitosti nenajde v této publikaci hodnotu, která mu může nějakým způsobem přispět k pochopení nebo nabytí vnějších dějů. Kdo si hmotné informace přibere a nosit je bude s sebou, nemůže čekat odlehčení svého břemene.

K osobnímu rozvoji velice pomůže číst tuto knihu postupně, po malých částech. Jednotlivé sekvence prožívat a vnitřně pozorovat.

Velikost jednotlivých sekvencí je přímo závislá na citlivosti každého jednoho čtenáře.

Je více než nutné vnímat znamená vlastního těla a při každém nepatrném náznaku vibrací, tlaku nebo emocí na chvíli přestat číst a vnímat prostor uvnitř i vně těla. Pokročilejší poutníci říkají, vnímat skrze sebe vše, co se děje.

Příznávám, že při psaní této knihy jsem velmi pečlivě soustředěn do nitra a mezi slova je vkládán z lidského pohledu velký prostor. Je tedy možné, že obsah knihy zapůsobí na citlivého čtenáře tak mocně, že se mu může udělat i nevolno. Pokud se tak stane, je třeba přestat číst, dýchat čerstvý vzduch a pít čistou, nejlépe pramenitou vodu. Doporučuji také při čtení této knihy nekouřit a nepožívat alkohol či jiné psychotropní látky.

Je zcela možné, že při čtení *Mysteria* zrození dojde ke změně nadsmyslového vnímání prostoru i času a fyzické tělo na tuto změnu reaguje.

Pozorovat nové vjemy a užívat si bez strachu a bázně života, je tím nejkrásnějším zážitkem na cestě bytím, přesto v případě pocitu nevolnosti je třeba pozorovat vnitřní nesouhlas, odmítnutí, bránění, případně stavění vnitřní hradby nebo nějaký druh boje uvnitř sebe bez jakéhokoliv soudu.

Věnujte zvýšenou pozornost teplu, chladu, mravenčení nebo mrazení. Opět bez soudu pozorujte kdy, odkud a jak vychází.

V případě velkých emocí či strachu doporučuji knihu odložit a nejprve se věnovat osobní přípravě prostřednictvím konzultací u zkušeného průvodce.

Není třeba mít nějaké obavy, nebo se kritizovat za pocity. I u vědomých lidí je často pocit volného prostoru považován za závrať, nevolnost apod. To jsou jen znamení, že se ve vašem těle odehrává proces uvědomění si změny časoprostoru a nejspíš vaše tělo a rozum zatím nemá s tímto vjemem zkušenosti.

Představte si, že stojíte (spíš létáte) v prostoru a kolem

vás proplouvá celý vesmír, což je koneckonců technická pravda. Vy se nehýbete, ale vše se hýbe kolem vás. Až si na tento vjem zvyknete, víte o tom, jelikož vaše tělo tuto novou situaci přijme a pocity nevolnosti se změní na zcela jiný rozměr.

V každém případě doporučuji orientovat se podle citu, který vychází z připravenosti těla na nové informace a číst knihu postupně a opakovaně.

Možná některý z čtenářů obsah této publikace s odsouzením zamítne, což je naprosto v pořádku. Někdy je strach větší než vězení a ne všichni jdou stejnou cestou. Popisují svědectví, které může být vodítkem pro hledající a jistě přispěje k poznání těm, kteří již prošli po lecjakých cestách a jsou alespoň částečně znalými poutníky.

Jen pravý poutník věří, že i když je cesta trnitá, stojí za to po ní jít. Těmto poutníkům se cítím být velmi blízký, jsa sám poutníkem, a tak s úctou sobě vlastní směřuji tuto publikaci právě k nim, aby se chvilku zastavili a koukali na krásy, které jsou nám dostupné. Praxe ukáže, nakolik se dílo povedlo.

Slova některých kritiků, vědců, historiků, snad i hodnostářů různých uskupení budou znít po četbě této knihy ne-libě, jelikož se chystám odhalit některá zdánlivá tajemství, těm však předem odpouštím, hodí-li kámen a zároveň je žádám o odpuštění.

Je možné, že ještě bloudí a nevidí, kdo jim kámen podává.

Nečiním si žádných nároků na nějakou historickou či jinak vědeckou pravdu, koneckonců nepopisuji zde vědecký pohled, ale pohled vnitřní, duchovní. Nesnažím se o nějaké

filozofické nebo teologické prohlášení, popisují jen vnitřní svědectví.

Srdečně doporučuji nehledat pravdu ve slovech, ale za nimi, lépe řečeno, odkud vychází a kde končí.

Mnoho učených se učí z knih, jak mají konat svoji práci. Zapamatování textů není zárukou, že je jejich zahrada otevřena. V knihách není pravda, jen popis cesty, proto mnoho z nich stále sní o nebi. Jak úžasný je okamžik, kdy spadne poslední šat.

Přeji si, aby tato kniha nebyla návodem k obsluze robotů, přeji si, aby byla klíčem k zámku od brány poznání.

Je přece krásné uvědomit si souvislosti. Proč v mnoha pohádkách a legendách chce netvor pannu? Proč spala šípková Růženka ve věži a rytíř musel projít cestu trnovou? Proč mnoho princů a princezen umře záludnou smrtí a láska je oživí? Proč žijí milenci šťastně až do skonání věků? Jak to, že egyptští duchovní ovládali lvy? Nebo dokonce i to, proč člověk nemá rozdělovat, co Bůh spojil.

Přítom pochopení vůbec neleží daleko a už vůbec není v rukách někoho jiného, jak mnohdy tvrdí pastýři.

Ano, království sice leží za sedmero horami, ale tyto hory nejsou v jiné zemi.

Připadá mi zajímavé, že i pochopením pohádek si člověk může uvědomit pravdu. Je to tím, že všechna vyprávění mají stejný základ, a to ať už jsou určena pro uši vědců či dětí.

ÚVOD

Jste-li žákem, poutníkem, hledajícím či duchovně zaměřeným člověkem, jistě jste během života zažil mnohá odhalení. Není důležitá jejich velikost, důležitý je prožitek. Pokud člověk prožil jakkoliv velké odhalení a je si prožitku vědom, už mu nemusí nikdo vysvětlovat, co je to spojení s Duchem Božím¹ nebo jak je dnes všeobecně moderně používáno s bytím či vědomím.

Mnoho poutníků se zbytečně vzdá dříve, než dojde k cíli a raději čeká na další pouť za svým Bohatstvím. Je to tím, že dosud je cesta trnitá. Nevěřím vypravěčům, kteří mluví o cestách bez trní. Ne proto, že by to nebyla pravda, to by byla neúcta ke Stvořiteli a k jeho dílu neb vše je možné, ale nevěřím proto, že sám jsem prošel cestu trnovou a nesl jsem svůj kříž až nakonec. Nemám ponětí o jiných cestách než o těch, kterými jsem prošel sám.

Přes veškerou snahu o nahotu před jediným živým Otcem, přes přinesená svědectví, existuje pro nás jen jedna jediná cesta, která vede skrze naši vlastní zahradu. Kolik trní má, záleží na tom, kolik jsme trní sami vysadili nebo vysadit, byť nevědomě, nechali. Nelekejte se trní,

---

1/ Ducha Božího zde zmiňuji zcela záměrně, jelikož nechci, aby došlo k záměně. V jiné kapitole se k němu ještě vrátíme.